

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm
Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis**

Mayer, Christian

Coloniæ Agrippinæ, 1635

6. De Septimo verbo, & morte Christi. Luc. 23.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60091)

& exemplo tam suauiter & efficaciter ijs inculcando assiduam exercitium præcipuarum virtutum, maxime humilitatis & fraternæ charitatis. 3. Scipsum illis intimè vniendo per modum cibi & potionis, sicque inuitando eos ad continuum studium intimæ cum Deo vniõnis. Affectus ijdem magis inflammandi cum compunctione de nostra tepiditate.

Vel loco huius repeti posset meditatio de Lotione pedum, aut de institutione Venerabilis Sacramenti supra posita; aut præcipua vtriusque puncta.

De septimo verbo, & morte Christi.

VI.

Luc. 23.

1. **C**lamans voce magna Iesus, ait: *Pater in manus tuas commendo spiritum meum.* magno clamore vocis, quantumuis esset corpore tam exanguis: at quanto maiore affectu cordis, quanto fiduciæ, amoris & resignationis excessu se in manus Patris tam amabilis sic commendavit tam dilectus Filius! idque, i. Vt ostenderet se non coactè ex infirmitate, & spon-

Iob. 10.

spontè ex voluntate & dignatione sua, pro omnibus mori, vti prædixerat: *Nemo tollit animam meam, sed ego pono eam à meipso.* 2. Vt nobis mortuus exemplum relinqueret spiritum quoque nostrum in manus Creatoris filiali cum fiducia, dilectione, contritione, & resignatione piè commendandi, omnibus alijs curis longè amandatis. 3. Vt gratiam necessariam ad hunc vltimum vitæ actum, ex quo pendet æternitas, sanctè finiendum nobis impetraret. Gratitude, amor, zelus imitandi.

II. Et hæc dicens, inclinato capite tradidit spiritum. En vt verus ille agnus DEI occisus typicè ab origine mundi, ob tot figuras, sacrificiorum vmbas, & prophetias eius mortem præsignantes, nunc tandem ætatis suæ secundum carnem 33. mese tertio, die 25. Martij tribus ante crepusculum vespertinum horis, secundum probabiliorem sententiam, per mortem crucis pro salute totius mundi re ipsa est immolatus, prout in spiritu præuiderat Daniel: *Post hebdomadas sexaginta duas occidetur Christus.* En vt Filius Dei ab æterno paratus ad Adæ debitum soluendum, nunc morte

Dan. 9.

sua

sua id superabundanter perfoluit, adimplens illud Isaia: *De angustia, & de iudicio sublatus est, abscissus est de terra viventium: propter scelus populi mei percussum!* En ut auctor vitæ, per quem vivunt omnia, primogenitus omnis creaturæ, propter quem facta sunt omnia, verus Deus & homo, dignissimus beata & immortalī vita, mortem temporalem, & quidem tam probrosam finem & dolorosam spontè subjicit! idque 1. Ne homo perduellis æternam mortem promeritus beata & immortalī vita æternū priuaretur, & supplicij æternis omni morte atrocioribus addiceretur. 2. Ut morte sua gratiam vivendi & moriendi in gratia, æternaque secum potiundi in cælo gloria eidem promeretur. 3. Ut exemplo suo ad perseverandū in cruce per constantem zelum perfectæ obedientiæ, eximiæ tolerantia in iuriarum, dolorum, opprobriorum, omnisque generis ærumnarum, absolutæque resignationis in manus diuinæ providentiæ vsque ad mortem, atque ad vitam demum ipsam pro gloria conditoris, si ita diuinæ placeret maiestati, generosè profundendam animaret. Quam sublimes ac diuinos *Psalm.*

S

for-

fortissimus ille Gigas, cuius egressio à summo cœlo vsque ad summum eius, sub finem huius tam longi & laboriosissimi cursus, atque in ultimo consummationis eius momento exercuerit actus sibi tota vita familiares, humilitatis, gratitudinis, fiducię, amoris, obedientię, resignationis, zeli glorię Patris & humanę salutis! quàm incomprehensibilia desideria Patrem infinite glorificandi, & pro gloria eius omnia, quęcunque fecere, aut passi sunt, faciendę, & patientur omnes Sancti simul in omnem æternitatem, si illi placeret, faciendę & patiendę frequentarit! quàm incenso, quàm diuino affectu totum opus redemptionis iam consummatũ æterno Patri ad sanctissimas intentiones obtulerit? Quàm intensè hoc ultimo vitę momento diuinissima desideria tota vita frequentata perfectissimè renouarit? Compassio gratitudo, amor, zelus in his Christum imitandi.

III. Morienti Creatori condoluerunt & quasi parentarunt creaturę etiam inanimas, non obscura luctus ac mœtoris signa edentes, vti sol obscuratus, terra mota, petrę scissę, velum templi disruptum, monumenta aperta, tum in detestationem tanti sceleris in Conditorum

torem perpetrati, tantæque ingrati-
 tudinis hominum tam inæstimabile di-
 vine dignationis beneficium nõ agno-
 scientium: tum ad declarandos exi-
 mios fructus ex morte filij Dei in hu-
 manum genus redundaturos: eiusmodi
 sunt conuersio obstinatorum cor-
 diam, confessio sincera peccatorum,
 resurrectio ad vitam gratiæ, reseratio
 ad cælum viæ. Quali compassionis
 sensu erga filium tunc B. Mater lacry-
 marum profluuiò largius inundarit?
 Quanto intensior fuerit eius dolor
 quam Noëmi desertæ inquietis: No-
 lite me vocare Noëmi, sed Mara: id est, a-
 maram, quia amaritudine valdè replevit
 me Omnipotens! quam Annæ, Tobiæ fi-
 lij diuturniorem absentiam deflentis
 in mediabilibus lacrymis! quam ma-
 tris Machabæorum septem filios co-
 ram se trucidari intuentis! quam A-
 brahæ Isaacum immolare parantis! quã
 Davidis Absalonem impium tam ama-
 rè deplorantis! tanto dubio procul
 fuit intensior, quantò intensior erat
 eius in filium amor, & quidem triplex,
 naturalis, ex affectu summo talis Ma-
 tris erga talem Filium promanans: su-
 pernaturalis, ex charitate & gratia in-
 fusa, supereminetissima procedens:

Ruth. 26.

Tob. 10.

2. Mac. 7.

Gen. 2.

2. Reg. 18.

& acquisitus, ex tam diuturno amabili-
 lique conuictu mirificè auctus, cum
 ergò amor B. Matris sit mensura dolo-
 ris, quam inexcogitabilem doloris sen-
 sum ex tam atroci tanti filij morte per-
 ceperit? Et cum infinitam eius nôllet
 dignitatem, innocentiam, charitatem,
 quali insuper compunctiois affectu
 Iudæorum cæcitatem deplorarit, cum
 cerneret creaturas sensu carentes filio
 morienti illacrymari, homines ratio-
 ne præditos, pro quibus pateretur, nõ
 compati? Compassio, compunctio,
 gratitudo.

Posset etiam hoc die parasceues tota pas-
 sio recoli hoc modo. 1. Expendendo Quis,
 pro quibus, & à quibus, & Quid in a-
 nima, corpore, fama passus sit; vel po-
 tius discursus hucusque circa prædictas cir-
 cumstantias formatos breuissimè ruminan-
 do, effectusq; compassionis, compunctiois,
 gratitudinis, amoris, zeli imitandi aliàs
 prolixius eicitos cum propositis practica re-
 nouando. 2. Cur, Quomodo, Quo fru-
 ctu passus sit. 3. Quas virtutes exercue-
 rit & nobis inculcarit; quas diuinas perfe-
 ctiones, & quàm luculenter manifestarit,
 prout latè in proemialibus meditationibus
 passionis supra explicauimus, cum renoua-
 tione eorundem affectuum.